

til at stille denne Forespørgsel, af de optagne Forhør, at vedkommende Lodsseier ikke havde gjort Noget, som efter Herredsfogdens Anskuelse var lovsfridigt og som følge deraf ikke kunde komme ind under denne Straffelovens Bestemmelse. En Grund mere for mig til at stille Forespørgselen er, at den Bestemmelse, som fra Amtet kom til Entreprenørene om Indkaldelse af Lodsseieren, sagde, at der foreløbigt maatte standses med Arbejderne for Lodsseierens Regning. Da Forhørene nu fik det Udfald, at Lodsseieren ikke kunde komme til at staae til Ansvar, er det Spørgsmaal strax opstaaet, hvem der da skal give Erstatning til vedkommende Entreprenører. Disse have henvendt sig til Amtet, hvad der jo kan være naturligt, om Erstatning, men Amtet har, som jeg nu seer af de senere Amtsraadsforhandlinger, erklæret, at det, efter at have indhentet Betingspectorens Erklæring, ikke fandt sig beføiet til at tage Entreprenørernes Fordring tilfølge. Jeg har altsaa tilladt mig at rette dette Spørgsmaal for Consequentsernes Skyld. Nu vil maaskee den høitærede Indenrigsminister sige, at det senere vil kunne blive en Rets sag, men da det nu ikke vil være forbundet med saa faa Omkostninger at bringe saadanne Sager for Domstolene, og da Vedkommende naturligvis maa antage, at Amtet i saa Fald vil lade det komme til en Høiesteretsdom, saa ville de fleste betaffe sig for at inlede en Rets sag derom. Jeg har derfor blot for Consequentsernes Skyld ønsket at faae at vide, hvorledes den høitærede Minister forstaaer dette Spørgsmaal, og det er derfor, jeg har tilladt mig at rette denne Forespørgsel til Ministeren:

„Anseer den høitærede Indenrigsminister det for lovmægholdeligt, at Expropriation af Jord til en offentlig Vej kan foretages, og denne Vej anlægges uden foregaaende Taxation?“

Indenrigsministeren: Ja, den Motivering, hvormed det ærede Medlem kom frem, maa jeg tilstaae giver mig nogen Betænktheds ved at svare paa det forelagte Spørgsmaal, idet han ganske rigtig har opfattet Sagen saaledes, at det, der nærmest har givet ham Anledning til Forespørgselen, var et Rets-

spørgsmaal, og naar han da vilde benytte de Uttringer, jeg muligens nu maatte fremkomme med, og ønskede dem for at give Vedkommende en Veiledning, saa kan det let sees, at det er en vanskelig Stilling, han derved bereder. Ministeren, at denne skal udtale sig om et Forhold, der aldeles utvivlsomt er og maa vedblive at være Gjenstand for Domstolens Afgjørelse. Jeg skal imidlertid gjerne tjene det ærede Medlem i at sige, hvorledes jeg opfatter dette Spørgsmaal, idet det vel er muligt, at en Udvalgte her om, hvorledes Ministeriet opfatter det, kan forebygge forskjellige Processer, som muligt ellers kunde komme frem, og som man paa ingen Maade kan ansee for at være ønskelige i Nogens Interesse og navnlig ikke i Betryngningens Interesse. Som sagt, naar det ærede Medlem spørger, om det, hvormed der her er Tale, er lovmægholdeligt, da er det vanskeligt for mig at svare derpaa og navnlig at svare, at det ikke er lovmægholdeligt, saameget mere, som det jo maa blive Domstolens Sag at afgjøre, hvorvidt en Foranstaltning er lovmægholdelig, eller ikke; det er saameget mere vanskeligt her, som man ikke har saa overmaade let ved at paavise den Lovhjemmel eller de Lovsteder, der maatte give Hjemmel for de her omhandlede Foranstaltninger. Man er væsentlig henvist til at betragte dette Spørgsmaal efter Sagens Natur, og med Hensyn hertil tilstaaer jeg, at det forekommer mig aldeles utvivlsomt, at der neppe kan være Noget at sige imod, at man sætter sig i Besiddelse af det vedkommende Grundstykke, naar dette er af en saadan Betskaffenhed, at det ligesaa godt kan taxeres ved en senere Veilighed, naar vedkommende Eier ikke gjør Indsigelse derimod, men at jeg ikke kan finde det tilstedeligt, at man ved at anlægge en Vej over et Jordstykke uden at have taxeret det gjør sig det umuligt senere at kunne taxere det, idet det er af en saadan Betskaffenhed, at dets virkelige Qualitet vil være skult, naar Vejen er anlagt derover. Jeg siger: Skulde man kunne ansee nogen anden Fremgangsmaade end den anførte for tilstedelig, da forekommer det mig, at der maatte kunne paavises Lovhjemmel derfor; men det er navnlig i den Henseende, at